Nr. 74. Poznań, piątek 6. lipca 1928. X. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na lipiec 1928 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 4,75 złote. Na pocztach 5,09 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 5,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6,60 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 40 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 45 groszy. Zagranicą 50 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO“: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

O większą wydajność naszych tartaków.

Preliminarz ministerstwa rolnictwa na rok 1928-29 wykazuje, że do przetarcia w państwowych tartakach, przewiduje się 145.300 m sz. surowca.

Z tej ilości ministerstwo kalkuluje uzyskanie 78.600 m sz. materjałów tartych, co stanowi nawet niecałe 54,1 proc. wydajności.

Trudno tą sprawę pominąć bez komentarzy — refleksje w tej materji doprowadzają do wniosku, że albo uwidoczniona w preliminarzu liczba jest wynikiem nieścisłego wykalkulowania masy materjałów przetartych w państwowych zakładach z podanej ilości surowca, natenczas ze zrozumiałych względów obliczenie należy poddać rewizji, albo techniczna strona państwowych tartaków posiada błędy, których trzeba usunąć.

Jeżeli tak jest istotnie, to niedomaganie techiczne, czyli niewspółmiernie wieki odsetek odpadków przy przetarciu drewna w lwiej części polega na fakcie, że praca w tych przedsiębiorstwach odbywa się takiemi maszynami, które z racji ich konstrukcji, nie są wstanie dać mniejszy procent odpadków. Rzecz jasna, że poziom udoskonalenia traków i pił w bardzo dużym stopniu wpływa na wydajność materjałów, lecz też ważnym czynnikiem jest umiejętne obchodzenie się z maszynami tartacznemi, racjonalne wykorzystanie ich zalet pod względem wydajności.

Zdaje się jednak, że w omawianym wypadku wchodzą w grę właśnie oba momenty z znaczną przewagą pierwszego, to jest — niski poziom zdolności wydajnej maszyn tartacznych; stąd wniosek, że kierownictwo państwowych zakładów tartacznych (mowa o tych zakładach, które pracują przestarzałymi typami maszyn) nie wiele lub, posuwamy się jeszcze dalej, wogóle nie dba o racjonalizację i ulepszenie technicznej strony tartaków, nie zastępuje starych, częstokroć silnie zużytych maszyn, nowemi, które być może zastosowane w sąsiednim tartaku są wstanie wyprodukować do 76 a nawet 78 proc. (jeżeli chodzi o mat. nieobrzynane) materjałów tertych w stosunku do surowca. Cyfra 54,1 proc. preliminowanej wydajności w państwowych tartakach, potwierdza tylko tezę, że przedsiębiorstwa przemysłowe, w danej sprawie — obróbki drewna, powinne znaleźć się w rękach prywatnych przemysłowców, dla których doniosłość problematu modernizacji i wszechstronnej racjonalizacji tartaków, jako warunek bytu i rozwoju tej dziedziny, — nie ulega kwestji, jakiej niestety ulega w danym wypadku.

Zresztą doświadczenia, bardziej namacalne, w innych krajach wykazały ujemną stronę, a conajmniej nie celową, prowadzenia przez państwo przedsiębiorstw przemysłowych. Smutne to, ale prawdyiwe, że u nas niekiedy brak jest zrozumienia lub niechęć przychylenia się do racjonalnych wskazań zasad gospodarczych i ekonomicznych, co poniekąd wyraża się w silnem dążeniu ze strony państw. czynników do zmonopolizowania krajowych gałęzi przemysłowych. Powracając do zasadniczego tematu, należy ujawnić, że nawet, jeżeli procentowo obliczyć wydajność materjałów tartych, zaliczając do odpadków obrzynki, obladry i t. d. (wartość użytkowa tych ostatnich nie jest jednak wielką), to nawet wtenczas wydajność oblicza się w granicach 58—60 proc.

Zatem gdyby nawet zaliczono w preliminarzu produkcji do odpadków obrzynki i okrajki, (co wcale nie jest wskazane ze względów ekonomicznych), natenczas należałoby przewidzieć nie 54 proc., ale przynajmniej 58.

Większy procent wydajności otrzymujemy, jeżeli do odpadków odniesiemy tylko obrzynki i trociny, bowiem dochodzi ona do 70 proc.

Wyzyskanie materjałów tartych z surowca można podnieść na jeszcze wyższy szczebel, jeżeli materjały te są nieobrzynane i z oflisami, a więc w danym wypadku żadnych odpadków, w rodzaju obrzynków, być nie może. Wysokość produkcji takich materjałów jest zresztą uzależniona od skali popytu na nie, przyczem wydajność podnosi się wówczas do 85 proc.

Jest rzeczą dowiedzioną, że niektóre obrzynki, zaliczane do odpadków przez zakłady tartaczne, w których czynnik ekonomizacji produkcji nie odgrywa głównej roli, przedstawiają wartość użytkową, którą często nie docenia się — boczne obrzynki, mogące służyć czasem do celów przemysłowych, bywają użyte jako mat. opałowy w odnośnych zakładach.

Bezwarunkowo wydajność materjałów tartych jest uzależnioną w niemniejszym stopniu od gatunku danego surowca: wiadomo że z drewna iglastego, ze względu na jego zewnętrzną formę, można uzyskać nagół dobrą wydajność.

Drewno liściaste natomiast posiada pod względem wydajności większe zalety, z uwagi na rodzaj

wyrabianych zeń materjałów — zazwyczaj wyprodukowuje się z niego sortymenty nieobrzynane. Również odgrywa tu ważną rolę techniczna strona przetarcia, bowiem na zwiększenie wydajności mat. tartych z drewna liściastego wpływa ta okoliczność, że przeciera się je na trakach leżących, zaopatrzonych w cieńsze piły (dla cienkich desek) niż traki stojące, których zadaniem jest wyprodukowanie większej ilości mat. tartych z drewna iglastego.

Wpływ rodzai maszyn i stopień ich udoskonalenia na poziom wydajności materjałów tartych — nie ulega kwestji

Traki przestarzałych typów, pomimo innych wad technicznych, które usuwają nowoczesne maszyny, mają i tą ujemną stronę, że powodują znaczne straty w materjale, bowiem powstaje stosunkowo wielka ilość odpadków w formie trocin.

Wymogi racjonalizacji technicznej strony zakładów tartacznych, dyktują potrzebę zastosowania do przeróbki surowca nowoczesnych maszyn, których konstrukcja odpowiada właśnie tym wymogom: szybkość, dokładność, a co najważniejsze — należyta wydajność materjałów tartych, co łącznie stwarza czynnik niezmiernie cenny nietylko w dziedzinie ekonomicznej przedsiębiorstwa, lecz również i handlowej.

Nie mamy tak wiele surowca, żeby można było zaliczać do odpadków takie części desek lub belek, których zalety użytkowe nie ulegają kwestji, zresztą niezależnie od stanu posiadania surowca, zasadniczem wskazaniem ekonomiki, jest dążenie do jaknajwiększego wykorzystania półfabrykatów z surowców.

Wskazania te winne być wytyczną gospodarki przemysłowej.

Z rynku angielskiego.

Chcąc wyrobić sobie pojęcie w okresie sprawozdawczym o ogólnem położeniu na tutejszym rynku drzewnym, należy podzielić go przynajmniej na dwie części: pierwszą i drugą połowę czerwca.

W początku tego miesiąca tendencja handlowa kształtowała się pod znakiem, w każdym razie, niezbyt sprzyjających okoliczności, lecz prawie wyłącznie odczuli ją drobni dostawcy ze Szwecji i Finlandji oraz w znacznie mniejszym stopniu, z Norwegji.

I nic dziwnego — rozsiewane niewiadomo przez kogo, pogłoski jakoby angielscy importerzy nosili się z zamiarem jednorazowo uskutecznić większe zakupy sosny i świerku skandynawskiego, przyniosły niekorzystne skutki dla tych, którzy wierząc niesprawdzanem pogłoskom, rzucili na rynek masę ofert, opiewających jednak na drobne partje, ponieważ oferentami byli drobni dostawcy i ci właśnie poszli na lep fantastycznych wersji.

Możliwe, że był to w zasadzie dość zręczny trick angielskich kupców, żeby przez obniżenie cen drewna u licznych drobnych dostawców, zmusić do ustępstwa wielkie eksportowe firmy drzewne Szwecji i Finlandji.

Manewr (jeśli miał to być manewr) jednak nie udał sie i tranzakcje, jakkolwiek w tempie powściągliwem, dokonywano z poważnemi firmami po cenach naogół niezmienionych.

Obecnie mniejsze firmy eksportowe zaniechały tę, bezwiedną zresztą, grę na zniżkę, ograniczając swe interesy do normalnego zaopatrowania materjałów aktualnych specyfikacji.

Bieg obrotów z poważnemi firmami Szwecji i Finlandji w drugiej połowie bież. mies. nie został zchamowany; przedsiębiorstwa importowe w Londynie i w Humberze, jak też w portach wybrzeża zachodniej Anglji, załatwiały interesa handlowe ze skandynawskimi dostawcami w rozmiarach przeciętnych, co budzi nadzieję, że owe równomierne tempo obrotów będzie do pewnego stopnia gwarancją kontynuowania handlu w dotychczasowych granicach.

Zresztą ostatnio zawarte umowy na dostawę materjałów sosnowych z Finlandji wcale nie są przeciętne.

Wyrabianie klejonych dykt według sposobu amerykańskiego*).

Zarys I.

Klejone dykty, zrobione ze środkami z desek, sklejonych na krawędziach są o wiele tańsze i produkcja ich jest znacznie ekonomiczniejsza od takich że dykt, wyrabianych z całych desek, gdyż drewno wartościowe zużywa się tylko na obie ich powierzchnie.

Dalsze potanienie następuje z tego powodu, że na środkową ich warstwę można zużywać nie tylko małowartościowe drewno, lecz również i odpadki produkcji. Dykty klejone ze środkiem, złożonym ze sklejanych części desek, są mocniejsze i lepsze niż ze środkami z całych desek.

Takie dykty wyrobione są podobnie jak i cienkie sklejki, t. j. układa się prostopadle do siebie włukna równoległych warstw.

Poprzeczne układanie włukien w równoległych warstwach nadaje im trwałości oraz zapobiega paczeniu się.

Współczesny sposób sklejania składanych z części środków wymaga $1/3$ do $1/2$ ilości kleju, zużywanego przy starych metodach sklejania, a ponieważ koszty kleju przedstawiają dość znaczny wydatek przy produkcji rospon, to oszczędność jego w dość dużej mierze wpływa na potanienie końcowego fabrykatu.

*) Inż. J. Czystiakow „Lesopromyszlennoje Dieło" Nr. 4 za r. b.

Grube klejone dykty zostały uznane w obecnym czasie za najlepszy materjał do nawierzchni wszelkiego rodzaju stołów i fortepianów, do drzwi, pokojowych przegródek, urządzeń handlowych i biurowych, oraz do wykańczania mieszkań.

Grubą dyktę klejoną mozna robić ze wszelkiego rodzaju gatunków drewna.

Dzięki wysokim zaletom grubych klejonych dykt, zapotrzebowanie na nie osięgnęło bardzo prędko wprost fenomenalną wielkość i zapotrzebowanie to wszędzie jest większe od podaży, i prawdopodobnie stan ten potrwa długie jeszcze lata.

Gruba dykta klejona składa się zwykle z 5 warstw — grubej warstwy wewnętrznej (środka) skadającej się z części sklejonych z sobą desek, z dwuch arkuszy pokrywy (po jednym z każdej strony środka) do których przykleja się zewnętrzne 2 arkusze-koszulki.

Jeżeli dykty klej. przeznaczone są do użytku w zamkniętych ubikacjach gdzie nie są pod silnym wpływem wilgaci, to przy sklejaniu ich można korzystać z kleju roślinnego.

Takim klejem w większości wypadków posługuje się Ameryka. Klej ten jest tańszy od zwykłego kleju stolarskiego.

Jeżeli nie przepuszczalność wody jest koniecznym warunkiem, to wówczas należy posługiwać się klejem kazeinowym.

Czem się tłómaczy względnie dobry popyt na rynku angielskim?

Powściągliwe zakupy tutejszych importerów zimą i wiosną r. bież. nie zdołały nasycić rynku wewnętrznego, dzięki niezłej konsumcji, zwłaszcza jeżeli chodzi o pewne wymiary.

Ograniczenie zaś kupna w podanym czasie, było spowodowane, pozostającymi na składach zapasami, nagromadzonymi w roku ub., a które już zostały wyczerpane.

Swoją drogą miejscowi eksporterzy nieźle zyskali na utworzeniu zapasów drewna z uwagi na różnicę cen jesiennych i wiosennych.

Jak wyżej nadmieniono, udało się nabywcom przez przez pewien czas uzyskać materjał u małych i średnich dostawców po nieco niższych cenach. W połowie czerwca „Finish Exporters Association" ustaliła następujące ceny minimalne: za 2 x 4" — 12 do 12,20 £ (nadal w popycie); za 9" — 14 £ (przy słabnącem zainteresowaniu); za 7" — 13 £; wyższe gatunki sosny tegoż wymiaru były w płaceniu do 14 £, a nawet w niektórych wypadkach osięgano 14,20 £ za standard, lecz po tej cenie większych tranzakcji nie notowano.

Osoby zbliżone do „Finish Exporters Association" utrzymują, że instytucja ta ma podobno zamiar wpłynąc na ograniczenie rozmiarów eksportu fińskiego ze względu na niski poziom cen drewna o wymiarach szczególnie poszukiwanych w obecnym czasie ze strony Anglików — ci ostatni faktycznie prowadzą ogromnie ostrożną politykę cen.

W związku z tem w kołach importerów angielskich ujawnia się dążność do skierowania orjentacji na gdański rynek, lecz na zapytania, Gdańsk albo donosi, że poszukiwanych wymiarów nie posiada, lub też żąda ceny w każdym razie nie niższe od skandynawskich, a zwłaszcza fińskich, a w wielu wypadkach wyższe.

Czyż trzeba jeszcze dodawać, że w tych warunkach poprawa sytuacji w angielsko-gdańskim (recte angielsko-polskim) handlu drzewnym, w żaden sposób zaistnieć nie może.

Tutejsi kupcy wyrażają pogląd, że polskie drewno, nie znajdując zbytu na rynku niemieckim, musi obniżyć się w cenie, a wtenczas dopiero ożywi się handel z W. Brytanją — narazie silniejszy popyt zauważa się tylko w dziale sleeprów i częściowo w podkładach

Taki pogląd zakorzenił się dość głęboko w umysłach miejscowych czynników handlowych. Kto wie, może przewidująca prawie wszelkie ewentualności, mogące mieć miejsce w dziedzinie handlu drzewnego, polityka synów Albionu i tym razem okaże się niezawodną.

Trzeba odnosić się z wielką rezerwą do posunięć eksporterów fińskich względem angielskich odbiorców, bowiem wiemy dobrze z dość licznych przykładów w ostatnich latach, że pomimo planowanego ograniczenia produkcji finlandzkiej, niezależnie od silnych prądów w kołach dostawców, kierujących polityką wywozową przeciw jakimkolwiek ustępstwom w kwestji cen na rzecz odbiorców, plany zostały .... tylko planami; projekty odnieśnie zmniejszonia wywozu tak chciwie podchwytywane przez fińską prasę; w rezultacie spoczywały w ciszy i pokoju.

Zdaje się, że i tym razem zamiar ograniczenia eksportu znajdzie analogiczny finał.

Szczególnie w czerwcu ujawniła się w sferach producentów tendencja do zwyżki cen, zwłaszcza na te wymiary, które nie wychodzą z orbity popytu na rynku angielskim.

Prędzej można się liczyć ze zmniejszeniem wywozu ze Szwecji.

Zasadniczo nie zlikwidowany, lecz tylko załagodzony lokaut w szwedzkim przemyśle drzewnym, pozwala przypuszczać, że pozorne polepszenie warunków bytu pracowników zakładów drzewnych, wykaże swą nietrwałość w nowym strajku, tembardziej, że konspiracyjne czynniki polityczne, bynajmniej nie pogodziły się z myślą likwidacji zatargu na tle socjalnem.

Import drewna z Norwegji naogół nie uległ widocznej zmianie. W końcu maja i w początku czerwca, w okresie dwutygodniowym, wywieziono np materj. heblarskiego ca 1200 stds.

Lwią część tego wywozu skierowano do Anglji.

Płacono za jeden standart tego sortymentu 15,10 do 15.20 Ł, cif porty wschodniego wybrzeża. W pierwszych dniach czerwca można było zauważyć zwięk-

---

Przy klejeniu na gorąco — nie zaleca się posługiwać klejem albuminowym, gdyż w rzadszych miejscach nawierzchni (koszulek) albumin przenika na zewnątrz.

Dalej podajemy opis fabryki „Wood Mosaik Co" Louisville C-y.

Fabryka ta produkuje wyłącznie tylko środkowe warstwy z części desek, tak zw. środki.

Firma „Wood Mosaik Co" posiada swoje własne tartaki, z których materjały tarte dostarczane są do fabryki za pomocą koleji żelaznej.

Po przybyciu na miejsce deski sortuje się według długości, grubości, jakości i gatunku i na specjalnym wózkach załadowuje się do suszarni systemu firmy „Moore Dry Kiln Co".

W fabryce znajduje się 10 komor suszarnianych.

Czas suszenia wynosi 7—10 dni. W czasie suszenia do powietrza dodaje się automatycznie parę suszarni, by zbyt suche powietrze nie powodowało pękanie materjału.

W czasie suszenia — bierze się próba, dla określenia stopnia wilgoci.

Materjał drzewny powinien być wysuszony do 5% wilgotności.

Wysuszone i ochłodzone drewno idzie do fabryki do dalszej obróbki.

By zapobiedz nadmiernemu przeładowaniu suchego drewna przy podawaniu go do warsztatów heblarskich, urządzoną jest winda, na platformie której ustawia się wózek z drewnem; ten ostatni opuszcza się razem z windą tak, by wierzchnia część desek była stale na równym poziomie z warsztatem heblarskim.

W miarę zużycia drewna — platforma z wózkiem podnosi się do góry

Pierwszy zabieg. Dostarczane do fabryki deski przechodzą przez jednostronny warsztat heblarski. Heblowaniem ustala się tylko jakość drewna. Przy dostarczaniu desek do fabryki — segreguje sie je według grubości.

Druga operacja. Wyheblowaną z jednej strony deskę sprawdza robotnik, przyjmujący ją na rolkowy stół piły krawędnej która przerzyna takową na wymiary potrzebnej wielkości.

Stadjum trzecie. Przy następnej operacji następuje rozpiłowywanie desek wzdłuż na planki o szerokości mniejwięcej $2^1/_2$"—3" i obrzynanie krawędzi; piła posiada automatyczny podsów.

U powyższych pił prawidłowość przecięcia jest na tyle beznaganna, że przecięte planki mogą być sklejane bez dalszej obróbki ich boków.

Warsztaty te, wyrabiane są zazwyczaj z trzema szybkościami podsówu a to z 50-75-105 stóp na min.

(Dokończenie nastąpi).

szony ruch w obrotach drewnem rysyjskiem, po cenach jednak nie zmienionych w stosunku do maja r. b.

Przy końcu okresu sprawozdawczego tendencja w tych obrotach nieco osłabła, wskutek usilającej się podaży.

Na uwagę zasługuje Szkocja, jako dobry odbiorca w czerwcu rosyjskiego surowca i materjałów pół obrobionych.

I tak niektóre, szkockie firmy dokonały tranzakcji kupna świerku o wymiarach 2 x 5", 2 x 6", a również i battensy 2,5", po cenach niezmienionych.

Nie są ścisłe informacje co do wewnętrznej konsumcji drewna w Anglji, z których naogół wynika, że zapotrzebowanie przemysłu przetwórczego poważnie zmalało — rozmiary konsumcji krajowej są wcale zadowalające, oczywiście nie tak wielkie jak w latach 1925 — 1927, czego dowodem jest obecna skala popytu.

Przemysł meblowy i stolarski wykazuje nawet dość silne zapotrzebowanie, niemniej i ruch w budownictwie w niektórych okręgach metropolji widocznie poprawił się, naogół zaś można stwierdzić, że kampanja budowlana nie pozostawia wiele do życzenia.

Jest rzeczą bardzo wątpliwą, żeby w najbliższych tygodniach na rynku angielskim miały zajść poważniejsze zmiany, przynajmniej przeciw możliwości zaistnienie niespodzianek, w szerszem znaczeniu, wypowiadają się tutejsze sfery drzewne.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Durowo D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 23. czerwca 1928 r.

Dąb	szczapy opałowe	za mp.	14.00	zł.
Brzoza	„ „	„	13.50	„
„	wałki „	„	11.63	„
Olcha	III kl.	za m3	45.00	„
„	IV „	„	40.00	„
Sosna	drągi I kl.	za szt.	3.67	„
„	„ II „	„	2.52	„
„	„ III „	„	1.60	„
Sosna	szczapy opałowe	za mp.	12.55	„
„	wałki „	„	10.17	„

Nadleśnictwo Państwowe Wierzchlas D. L. P. Bydgoszcz.
Licytacja w dniu 26. czerwca 1928 r.

Brzoza	szczapy opałowe	za mp.	9.68	zł
Sosna	II kl.	za m3	38.16	„
„	III „	„	33.03	„
„	IV „	„	22.54	„
„	szczapy opałowe	za mp.	9.86	„
„	wałki	„	8.33	„
Świerk	„ „	„	7.50	„

Nadleśnictwo Państwowe Solec D. L. P. Bydgoszcz.
Licytacja w dniu 26. czerwca 1928 r.

Sosna	I kl.	za m3	47.00	zł
„	II „	„	37.33	„
„	III „	„	33.80	„
„	IV „	„	30.43	„
„	kopalniaki I—III kl.	za m3	20.56	„
„	szczapy opałowe	za mp.	8.95	„
„	wałki „	„	7.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Drewniaczki Wieś D. L. P. Poznań
Licytacja w dniu 27. czerwca 1928 r.

Dąb	† II—IV kl. 4.73 m3	za m3	48.41	zł.
Brzoza	szczapy opałowe	za mp.	12.75	„
Sosna	† II kl.	za m3	52.21	„
„	III „	„	55.17	„
„	drągi I kl.	za szt.	5.18	„
„	„ II „	„	3.39	„
„	„ szczapy opałowe	za mp	13.87	„
„	„ wałki „	„	10.08	„

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 4. 7. 1928 r., na ż y t o: 46.50—48.00 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Przed otwarciem giełdy drzewnej. Rada Naczelna Związków Drzewnych prowadzi w dalszym ciągu akcję w celu utworzenia w Warszawie giełdy drzewnej. Konferencja międzyministerjalna, która się odbyła ostatnio przy udziale dyrektorów giełd zbożowo-towarowych, ostatecznie uzgodniła tekst projektu statutu giełdy drzewnej w Warszawie. W redakcji tej projekt zostanie przedłożony p. ministrowi Przemysłu i Handlu do zatwierdzenia. Po zatwierdzeniu statut zostanie wydrukowany i wtedy podamy go do ogólnej wiadomości. Przypuszczalnie wszystkie te formalności zakończone zostaną w pierwszej połowie lipca i w tedy też projektuje się otwarcie giełdy drzewnej w Warszawie. Gaz. handl.

WARSZAWA, 2. 7. Notowano w eksporcie za 1 m³ franco st. załadowcza o ile nie podane inaczej. Sosna: dłużyce 20 sh, bloki tarte marek 90—94 (franco granica), stolarskie deski boczne bez sęków 87—89 Mk, franco granica, deski wagonowe niemieckie franco granica, — środkowe 50 Mk. franco granica deski wagonowe niemieckie franco granica 63 Mk, takież bale franco granica 60 Mk, słupy telegraficzne i maszty sh 23 — 24, kopalniaki dolary 3.00, sleepery franco Gdańsk sh 9/4 — 9/5, podkłady typ I zł 8.20 — 8.30, świerk: dłużyce sh 18. bale Ł 10.10 franco Gdańsk, papierówka 2.90 dol., dąb okrąglaki fornierowe I kl. Ł 9, od 50 cm 5/10, od 40 cm sh 70 — 75, od 30 cm sh 55 — 60, materjał tarty odziomkowy w blokach franco Gdańsk Ł 4/15, podkłady typ pruski dol., 1.50 franco Gdańsk, bindry za wykład 12.25 dol. franco Gdańsk, klepka Ł 12 franco Gdańsk, plansowy za 1 stopę sześć. sh 4, jesion-kloce bez sęków od 35 cm ss 50, grab.-kloce od 25 cm sh 25, olchn-kloce od 25 cm sh 35 — 36, brzoza-kloce od 25 cm sh 25, osika-kloce od 25 cm sh 30. Rynek eksportowy w dalszym ciągu jest ospały interesy z Anglją są bardzo ograniczone. Niemcy poszukują tylko lepszych gatunków tartego drzewa. Podkłady sosnowe, wskutek większego popytu mają tendencję mocniejszą.

LWÓW, 2. 7. Na rynku wewnętrznym materjałów drzewnych panuje tendencja spokojna. Materjał budowlany sosnowy obrzynany III klasy 12 — 12.50 dol. Znaczny popyt na fryzy i dębowe, II i III kl, za które płacą, 18 — 23 dol. za 1 metr sznśc.

WARSZAWA, 4. 7. Ceny za tonnę drzewa opałowego franco wagon Warszawa—Wileńska. Drzewo I gat. (piek.) sosnowe 43, — szczapowe olszowe 40, — brzozowe 40, — dębowe 39.

Polskie drewno okrągłe na czechosłowackim rynku. W związku ze zwiększonem zapotrzebowaniem drewna w Czechosłowacji, zwłaszcza budulca, zauważa się w ostatnim czasie napływ surowca z Polski.

Również czechosłowackie papiernie ostatnio sprowadziły znaczne partje papierówki polskiej.

Anglja. W ostatnich tygodniach odbiorcy angielscy otrzymali pierwsze transporty drewna skandynawskiego i rosyjskiego.

Dalsze zamówione partje znajdują się w drodze.

W najbliższych dniach oczekuje się więc ożywienie ruchu w portach angielskich.

Austrja. W ostatnim czasie powstało nowe przedsiębiorstwo handlowe w Wiedniu. IX. Porzellengasse 9. Firma ta „N. Deak" zajmie się zasadniczo przywozem i wywozem maszyn tartacznych i części do nich.

Z rynku belgijskiego. We wszystkich prawie portach belgijskich panuje przeciętny ruch w dostawie drewna przeważnie dostarczanego ze Szwecji i Finlandi. Ostatnio nadeszłe transporty sprzedano po nast. cenach:

Drewno czerwone, niesortowane, nieco zsiniałe, produkcji szwedzkiej za wymiar 3 x 11 — 14,50 frs., 3 x 7

— 8,50 frs., 2,5 x 8 — 8,50 frs., 2,5 x 7 — 7,70 frs., 2,5 x 6,5 — 7 frs., 2,5 x 6 — 6,25 frs., 2,5 x 5,5 — 5,40 frs., 2,5 x 5 — 5,05 frs., 2 x 9 — 9,70 frs., 2 x 6,5 — 5,10 frs., 2 x 5 — 3,95 frs., 2 x 4,5 — 3,40 fr., 2 x 4 — 3,05 frs., 2 x 3,5 — 2,60 frs., 6 i 4 x 10 — 8,25 frs., 6 i 4 x 8 — 5,80 frs., 6 i 4 x 7 — 4,90 frs., 6 i 4 x 6,5 — 4,15 frs., 6 i 4 x 6 — 3,85 frs., 6 i 4 x 5 — 3,60 frs.,

O pewnem ożywieniu na rynku belgijskim dowodzi fakt, że w maju r. b. tylko z Finlandji sprowadzono powyżej 10 tys. std. drewna surowego i mat. tartych.

Ceny osięgano zadawalające — za 9" (drewno czerwone) żądano 14,10 Ł; za 7" — 13 Ł; i za 4" — 12,10 Ł. Miejscowi kupcy liczą się z możliwością, w następujących tygodniach, przeciętnych dalszego trwania obrotów.

Jugosławja. Ceny drewna różnych gatunków, ustalone przez eksporterów są mocne w zaofiarowaniu. Natomiast popyt ze strony Niemiec, Włoch i Węgier, chociaż jest zadawalający, to jednak do pewnego stopnia jest hamowany wysokim poziomem ceny. Naogół ceny są następujące: — (w dinarach za metr sześc.)

deski bud.	500 — 550
mat. tarte	580 — 650
„ stolarskie	700 — 750
deski z jodły bośniackiej	850 — 950
lipa I kl.	1900—1950
parow. buczyna I kl.	1900—1950
słow. dębina	3,200—3,400

Notowania dewiz z dnia 5. lipca 1928 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa . .	8	—	100 zł	—	—	47,10	43,47	11,25	—	—	58,15	79,73
Poznań . . .	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk . . .	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	81,52	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	212,34	100 R. M.	—	—	—	20,412	23,87	—	—	123,86	169,11
Belgja	4½	123,94	100 belg.	—	—	58,385	34,922	13,96	356,—	—	72,45	98,88
Bukareszt . .	6	172,—	100 l.	—	—	2.550	796	0,61	—	—	3,17	4,34,—
Budapeszt . .	6	155,90	100 pengo	—	—	72.89	27,975	17.50	—	—	90,48	123,51
Holandja . . .	4½	358,31	100 gld. hol.	359,25	—	168,54	12,09,68	40,30	1027,50	—	209,05	285,45
Kopenhaga . .	5	238,88	100 k. d.	—	—	112,03	18,200	—	—	—	139,—	189,70
Londyn . . .	4½	43.38	1 funt szterl.	43,46	—	20,39	—	4,87½	124,32	—	25,28⅛	34,50
Nowy York . .	4	8,9141	1 dolar	8,90	—	4,18,40	4,87,25	—	25,81	—	5,18,80	708,35
Paryż	3½	172,—	100 fr. franc.	34,99	—	16,40	124,29	3,92¾	—	—	20.35	27.79
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26 42	—	12,397	—	2,96	75,60	—	15,37	20.98
Rzym	5½	172,—	100 l.	46,85	—	21,95	92,79	5,25¾	134,—	—	27,25	37,23
Szwajcarja . .	3½	172,—	100 fr. szwajc.	171,83	—	80,605	25,283	19,27	491,25	—	—	136,53
Sztokholm . .	4	238,88	100 k. szw.		—	112,24	18,160	26,78	684,25	--	139,20	190,15
Wiedeń . . .	6	125,43	100 szyling.	125,55	—	58 97	34,53	14.08	—	--	73,11	—

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W R.D. Nr.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
7. VII. 28.	11⁰⁰	P. N. Międzychód (kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	10465	4222,44	2779,35	18431		69	815	S	
9. VII. 28.	12⁰⁰	P. N. Łuninieckie (kancelarja)	d. - białow.	sosna			650,—	360,—						
				dąb			38 ,—							
				świerk			100,—				67	903	S	
	12⁰⁰	P. N. Żołędowo (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-III			2007,84			71	925	S	i 975 drągów
10. VII. 28.	10⁰⁰	P. N. Wronki (kancelarja	d. - pozn.	sosna	II-IV	2229	822,37				72	928	S	
	11⁰⁰	P. N. Leszyce (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	2541	1688,52				72	930	S	
11. VII. 28.	11⁰⁰	P. N. Woziwoda (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-III			1509,33	72	6624				
				brzoza						762				
				osika						69	72	927	S	
12. VII. 28.	11⁰⁰	P. N. Szarłata (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	2699	2399,44	1196,14						
				brzoza	II-IV	131	55,49							
				świerk	I-III		12,09	59,13						
				olsza			0,46							
				grab			1,42							
				dąb			2,37				72	929	S	
16. VII. 28.	12⁰⁰	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom	sosna			2018,77							
				jodła			84,35				73	941	S	
17. VII. 28.	9⁰⁰	P. N. Giełdon (kancelarja)	d. - bydg.		I-IV	1522	879,81				73	940	S	

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Barte

Sikawki do skrapiania kultur

przyjmujemy do reparacji i prosimy o najwcześniejszą przesyłkę.

Składnica Narzędzi Leśnych RYNKU DRZEWNEGO Poznań, Wielkie Garbary Nr. 20.

Dostarczamy 847

w ładunkach wagonow.

materjały budowlane stolarskie i kołodziejskie we wszelkich grubościach
deski i bale sosnowe
„ „ dębowe
„ „ bukowe
„ „ jesionowe
„ „ brzozowe
„ „ klonowe
„ „ grabowe itd.

Mamy też wyżej wymienione materjały suche stale na składzie. Przyjmujemy również zamówienia na dostawy dla większych budowli, fabryk mebli i maszyn podług podanych rozmiarów. Na życzenie służymy odpowiednimi ofertami.

„HURTOWNIA DRZEWNA“ T. z o. p.
Poznań
ul. Strzelecka 15
Telefon 2014

Kupuję każdą ilość

korow. wałków sosnowych

1 metr dłg. od 8 do 20 cm ⌀, zielonego i ostatniego zrębu loko wagon obojęnej stacji załad. 944 w Polsce.

J. KRZYŻANOWSKI - EXPORT DRZEWA
Poznań, Św. Marcin 39. tel. 17-41

Dośw. Werkmistrz
do fabryki listew (obrabiarek) lub Tartaku (ślusarz maszynowy) z długoletnią praktyką i doświadczeniem z wszelką pracą w branży drzewnej obeznany, **poszukuje posady** w samej lub podobnej branży. Łaskawe oferty pod **948** do Adm. Rynku Drzewnego

---

KIEROWNIK TARTAKU

ślusarz, obeznany z wszystkiemi maszynami parowemi, (wykonuje sam reparacje) dobrze obznajmiony z pracami placowemi, ładowaniem, sortowaniem i numerowaniem drzewa, władający mową polską i niemiecką, **poszukuje** jakiekolwiek posady.

937 **M. ŻOŁĄDEK**
Jabłonna Legjonowa 4/9 koło Warszawy

Urzędnik leśny

38 lat, żonaty, dobry strzelec i specjalista na drapieżniki, **poszukuje posady** w lasach prywatnych za borowego względnie strzelca od 1. VIII. 1928 r. lub później. (Na żądanie miesiąc bezpłatnej próby). Zgłoszenia uprasza się do Adm. R. D. pod nr. **939.**

DESKI i BLOCHY

sosnowe odziomkowe i czubkowe **niesówkowe**
dębowe, grabowe, bukowe, jesionowe, klonowe, brzostowe, brzozowe, olchowe, **deski podłogowe,** kantówki, łaty, szalówki, deski obrzynane oraz wszelkie inne materjały drzewne 734

poleca po cenach bezkonkurencyjnych

Kaz. Gorgolewski i Ska
Skład drzewa
Poznań
ulica Mostowa nr. 17a

Wszystkie najpoważniejsze firmy i związki drzewne, tak w kraju, jak i zagranicą czytają

RYNEK DRZEWNY

Jeśli chcesz rozszerzyć i ułatwić swe stosunki handlowe,

ogłaszaj się w Rynku Drzewnym.

JÓZEF SCHENK

Handel drzewa
Poznań Wiel. Garbary 31

poleca i kupuje:
wszelkie gatunki materjałów stolarskich, budowlanych, kantówkę, belki, towary kołodziejskie.

z swoich składnic:
w Poznaniu ul. Wielkie Garbary i Estkowskiego. 470

MAMY NA SKŁADZIE:

Tabelę kubiczną na drzewo okrągłe, rżnięte i ciosane H. Kormana — w cenie 6,- zł za egzempl.

Tabelę kubiczną miary metrycznej dla drzewa okrągłego W. Kamińskiego — w cenie 1,- zł za egz.

„Dawne spory o własność i służebności w Tatrach“ M. A. Liberaka - w cen. 0,50 zł za egz.

„Dąbrowy Białowieży“ J. Paczoskiego — w cenie 1,— złoty za egzemplarz.

„Luźne kartki“ Z. Hryniewieckiego — w cenie 1,50 złoty za egzemplarz.

„Znaczenie pochodzenia nasion w gospodarstwie leśnem“ H. Wyrwińskiego — w cenie 2,— złote za egzemplarz.

„Krótki zarys nauki o pomiarze drzew i drzewostanów“ W. A. Łuczkiewicza - w cenie 5,- zł za egz.

„Rok myśliwego“ Korsaka - w cenie 18,- zł za egz

„Łowiectwo“ podręcznik dla szkół leśnych i rolniczych Sztolcmana — w ceni 3,— zł za egzempl.

„Polującą Pani“ W. J. Połczyńskiego — dla leśników po zniżonej cenie 3,— zł za egz.

„Cele, zasady i rodzaje doświadczaln. użytkowego“ F. Bonasewicza — w cenie 1,50 za egz.

„Wyróbka drewna“ F. Bonasewicza — w cenie 2,— złote za egzemplarz.

„Lasy i Leśnictwo w Stanach Zjednocz. Ameryki Północnej“ J. Rafalskiego - w cenie 8,50 zł za egz.

„Książkę adresową niemieckiego przemysłu drzewn. r. 1926“ — w cenie 40,— zł za egzempl.

„Darz Bór“ kalendarz leśny na r. 1928, Przeglądu Leśniczego i Rynku Drzew. - w cenie 4,25 zł za egz.

„Kalendarz Myśliwski“ na rok 1928 J. Ejsmonda — w cenie 5,— złotych za egzemplarz.

„Zarys miernictwa elementarnego“ W. A. Łuczkiewicza w cenie 3,80 za 1 egz.

„Kalendarz Leśny Informacyjny“ na rok 1928, Zw. Leśn. Polskich oddział Wileński — w cenie 3.50 zł. za 1 egz.

„Słownik Leśniczy“ część I. polsko-niem., franc.-angl., cena 4,— zł, część II. franc.-polska, angl.-polska, niem.-polska cena 6,— zł.

„Metodyka Nauczania“ Makroskopowego Rozpoznawania drewna F. Bonasewicza w cenie 1,20 zł za egz.

„Kwestja Drzewna w Polsce“ Inż. Barańskiego — w cenie 8,— zł.

„A. Proof Of Utilising“ The Armonographical Method In Teaching Of Indentification Of Wood F. Bonasewicza — w cenie 3,— zł. za egzempl.

„Prawo Łowieckie“ Dr. W. Kałuskiego cena 2,- zł

Administr. Przeglądu Leśniczego i Rynku Drzewnego
Telefon 1820 — **POZNAŃ** — W. Garbary 20

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20